

عنوان مقاله:

توسعه پایدار شهری با رویکرد شهر هوشمند

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی برنامه ریزی، مدیریت شهری و آینده پژوهی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

باقر دشتی میاب - دبیرم علوم تجربی و مدیر مسئول انتشارات اساتید دانشگاه

خلاصه مقاله:

شهر مجموعه تجسم یافته و تبلور فضایی ایفای نقش های اساسی انسان در محیط جغرافیایی است که به تناسب امکانات، بضاعت فرهنگی و سلیقه های فردی شکل گرفته و توسعه می پذیرد (مظفری و اولی زاده، 1:1387). توسعه شهری در سیر رو به تکامل خود از زمان شروع تا به امروز دارای روند نسبتاً متعادلی بود. به طوری که در اکثر فضاهای شهری همه عناصر شهری دارای یک همگونی و سازگاری خارق العاده با یکدیگر بوده اند (حسینی و سلیمانی مقدم 28-29:1385). اما تحولات فرهنگی/ اجتماعی و اقتصادی قرن 19 و 20 متأثر از مدرنیسم، گسترش سریع شهرها و پیدایش کلان شهرها را موجب شده و تغییرات بنیادی را در ساختار و سازمان فضایی/ کالبدی آنها به وجود آورده است (زیاری، 151:1382)؛ لذا در اثر رشد فزاینده شهرها، گسترش فیزیکی شهر به مناطق پیرامون و همچنین افزایش تراکم و انباشتگی در درون شهرها اجتناب ناپذیر خواهد بود (پناهی و زیاری، 1-2:1388). این نوع رشد شهری مشکلات جدی و بی شماری در پی خواهد داشت (شوگیل 43:1382). به همین دلیل توجه به فرم فضایی پایدار به عنوان یک ضرورت اساسی در برنامه های توسعه شهری حاکی از اهمیت این موضوع در تقویت جبهه های اجتماعی و کالبدی شهر دارد (حسین زاده دلیر و هوشیار 213:1385). بررسی روند موجود و پیش بینی های حاصل از آن نشان می دهد که با ورود به هزاره سوم بیش از نیمی از جمعیت جهان در نواحی شهری ساکن خواهند بود، یعنی جایی که بیشترین منابع مصرف و بیشترین ضایعات و آلودگی ها تولید می شود (مثنوی، 90:1382).

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، برنامه ریزی، مدیریت شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1170841>

